

Plantens navn: Lægekulsukker – Symphytum officinalis.

Tilhører **rugbladfamilien** Slægtsnavnet henviser til jordstænglen som er sort som kul udvendig og hvid som sukker indvendig og indeholder plantesaft. Planten er en lægeplante, men betragtes også som en ukrudtsplante. Knopperne er røde og blomsterne blå/røde/lilla.

Ru kulsukker – *Symphytum asperum*. Kendes ved at have bredere blade hvis rind ikke er nedløbende. Blomsterne er hvide.

Foderkulsukker – *Symphytum x uplandicum* er en krydsning mellem de to tidligere nævnte. Blev tidligere brugt som svindfoder som navnet antyder. Svinene var dog ikke meget for at æde den. Planten er flerårig og har rødviolette blomster.

Knoldet kulsukker – *Symphytum tuberosum* 15-60 cm. Meget sjælden og forvildet i Norden. Blomsterne er bleggule.

Kulsukker blomstrer juni – september

Botanik:

Lægekulsukker er en flerårig urt. Er en stivhåret plante med 40-120 cm høje stængler, som er vingede af de store aflange blades nedløbende kanter. Kronen er indsnøret og dobbelt så lang som bægeret. Blomsterne er nikkende med klokkeformet lilla, rosenrøde eller hvidgul krone.

Af underarter findes Ru kulsukker og foderkulsukker. Foderkulsukker er en krydsning mellem Lægekulsukker og Ru Kulsukker.

Det er altid Foderkulsukker man finder. De to andre er sjældne. Meget sjældent kan man også finde Kaukasisk kulsukker.

Blomsten har fliget bæger og en rør-til klokkeformet krone på 15 mm

Naturlige voksesteder:

Vokser på åben næringsrig og fugtig bund. Grøfter, kær, søbreder og skovbryn. Ru kulsukker og Foderkulsukker ligeledes ved bebyggelser og langs jernbaner.

Dyrkning:

Er en flerårig urt. Dyrkning ved frøformering.

Indholdsstoffer og dokumenteret virkning:

Allantoin, alkaloidet cynoglossin, tanniner, consolidin, concolicin, saponiner, folinsyre, vitaminer og sporstoffer, pyrrolizidine alkaloider, tanniner, glykocider og æteriske olier.

Overleverede og magiske virkninger:

Helt fra middelalderen er kulsukker blevet brugt til sårheling og behandling af brækkede knogler. Fra 1772 ses den anvendt mod hoste, diarré og menstruationssmerter. Fra 1975 anvendt som middel mod gigt og migræne .

Praktisk anvendelse:

Af planten bruges kun blade og stængler – ALDRIG roden.

Anerkendt anvendelse i dag:

I dag anvendes den i cremer mod eksem og psoriasis og som middel mod mavesår og irritation af tyktarmen. Dog er der forskellige opfattelser af plantens anvendelse til indvortes brug. Sundhedsmyndigheder rundt om i verden bandlyste på et tidspunkt kulsukker til indvortes brug, da man mener der kan opstå leverskader.

Spiselig anvendelse:

Planten anvendes ikke i madlavningen. Kan bruges til kryddersnaps.